

Genesis Journeys

The Mystery of the First Seven Days

Rabbi Sammy Bergman- sbergman@torontotorah.com

Why Begin from the Beginning?

1. Bereishit 1:1

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:

In the beginning, G-d created the Heavens and the Earth

2. Rabbi Shlomo Yitzchaki (11th century France), Rashi on Bereshit 1:1

(א) בראשית - אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל [את] התורה אלא (שמות יב ב) מהחודש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו [בה] ישראל, ומה טעם פתח בבראשית, משום (תהלים קיא ו) כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים, שאם יאמרו אומות העולם לישראל לסטים אתם, שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם כל הארץ של הקדוש ברוך הוא היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו:

Rabbi Yitzchak said, He could have begun the Torah from (Exodus 12:2) “This month will be for you”, which is the first mitzvah Israel was commanded. For what reason did He begin with “Bereishit”. Because (Psalms 111:6) “He told His nation of the power of his actions to give them an inheritance of nations. So if the nations of the world will say to Israel: “You are robbers for conquering the land of seven nations, they will respond to them: “The entire land is the Holy One Blessed be He’s. He created it and He gave it to the one who was straight in His eyes. He willingly gave it to them, and willingly took it from them and gave it to us”.

3. Rabbi Moshe Nachmanides (13th century Spain), Ramban on Bereishit 1:1

ויש לשאול בה, כי צורך גדול הוא להתחיל התורה בבראשית ברא אלקים, כי הוא שורש האמונה, ושאינו מאמין בזה וחושב שהעולם קדמון, הוא כופר בעיקר ואין לו תורה כלל. והתשובה, מפני שמעשה בראשית סוד עמוק אינו מובן מן המקראות, ולא יודע על בוריו אלא מפי הקבלה עד משה רבינו מפי הגבורה, ויודעיו חייבין להסתיר אותו, לכך אמר רבי יצחק שאין להתחיל התורה צורך בבראשית ברא, והספור במה שנברא ביום ראשון ומה נעשה ביום שני ושאר הימים, והאריכות ביצירת אדם וחיה, וחטאם וענשם, וספור גן עדן וגרוש אדם ממנו, כי כל זה לא יובן בינה שלימה מן הכתובים, וכל שכן ספור דור המבול והפלגה, שאין הצורך בהם גדול, ויספיק לאנשי התורה בלעדי הכתובים האלה, ויאמינו בכלל בנזכר להם בעשרת הדברות (שמות כ יא) כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בהם וינח ביום השביעי, ותשאר הידיעה ליחידים שבהם הלכה למשה מסיני עם התורה שבעל פה:

And one must ask, that there is a great need to begin the Torah with “in the beginning G-d created”, because it is the root of the faith, and one who does not believe in it and thinks that the world [has always existed], denies a fundamental belief and has no Torah at all. And the answer is, **because the act of Genesis** is a deep secret, it is not understood from the scriptures, and will not be known completely but from the tradition of Moshe Rabbeinu from the mouth of G-d. And those who know it must hide it, for this reason Rabbi Yitzchak said that the beginning of the Torah does not require Genesis, and the story of what was created on Sunday and what was done on Monday and the rest of the days, and the extensiveness [of the story] of the creation of Adam and Eve, and their sin and their punishment, and the story of the Garden of Eden and the expulsion of man from it, for all this will not be understood in its entirety from the Scriptures. The people of the Torah could have sufficed without these verses and believe generally in what was told to them in the Ten Commandments (Exodus 21:11) “for six days the Lord made the heavens, and the earth, the sea and all that was in them and rested on the seventh day”. , and the knowledge would remain to the individuals among them as a tradition from at Sinai with the oral Torah:

The Secret of Creation

4. Mishna Chagigah 2:1 (translation by Joshua Kulp)

אין דורשין בעריות בשלשה, ולא במעשה בראשית בשנים, ולא במרכבה ביחיד, אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו. כל המסתכל בארבעה דברים רתוי לו כאילו לא בא לעולם: מה למעלה, מה למטה, מה לפניו, ומה לאחור. וכל שלא חס על כבוד קונו - רתוי לו שלא בא לעולם. They may not expound upon the subject of forbidden relations in the presence of three. Nor the work of creation in the presence of two. Nor [the work of] the chariot in the presence of one, unless he is a sage and understands of his own knowledge. Whoever speculates upon four things, it would have been better had he not come into the

world: what is above, what is beneath, what came before, and what came after. And whoever takes no thought for the honor of his creator, it would have been better had he not come into the world.

5. Midrash Rabbah on Bereishit Chapter 9

וַיִּרְא אֱלֹקִים אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְגו' (בראשית א:לו) רבי לוי פתח: כָּבֵד אֱלֹקִים הַסֵּתֵר דְּדָבָר וּכְבֹד מַלְכִים חָקֵר דְּדָבָר. רבי לוי בְּשֵׁם רבי חמא בר חנינא אָמַר, מִתְחַלֵּת הַסֵּפֶר וְעַד כָּאֵן כָּבֵד אֱלֹקִים הוּא, הַסֵּתֵר דְּדָבָר. מִכָּאֵן וְאֵילָף כָּבֵד מַלְכִים חָקֵר דְּדָבָר
“And G-d saw all that he had made” (Bereishit 1:36). Rabbi Levi expounded: “It is the glory of G-d to conceal the matter and the glory of kings to investigate the matter (Misheli 25:2). Rabbi Levi in the name of Rabbi Chama son of Chanina said, from the beginning of the book until here is “the glory of G-d”, Conceal the matter! From here on is the “glory of kings”, investigate the matter!

6. Rabbi Moses Maimonides (12th century Egypt), Rambam on Mishna Chagigah 2:1

והטעם כבר זכרנוהו בפתחת דברינו בזה החבור. והוא כי ההמון אינם יכולים להבין אותן הענינים ואינם מתלמדין אלא מאחד לאחד בקבלה כי מעט מזעיר הוא מה שישכילו מהם ההמון וכשישמעם הסכל תשתבש אמונתו ויחשוב שהם סותרין האמת והוא האמת והנכון... ושמע ממני מה שנתבאר לי לפי מחשבתי ממה שראיתי מדברי החכמים. והוא שהם מבינים במעשה בראשית החכמה הטבעית וההעמקה בהתחלות המציאות. ורוצים במעשה מרכבה חכמת אלקית שהוא הדבור בכל המציאות ובמציאות הבורא בידיעתו ותארו וחיוב כל הנמצאים ממנו והמלאכים והנפש והשכל הדבק באדם ומה שיהיה אחר המיתה ולפי שגדלו אלו החכמות השתים הטבעית והאלקית וראוי להם להיותם גדולות ומנעו מללמדם כשאר החכמות הלמודיות. ונודע כי כל אדם בטבעו משתוקק לכל החכמות כולם בין יהיה טפש או חכם והאדם על כל פנים מחשב באלו השתי חכמות בתחילת מחשבתו וישליט מחשבתו עליהם בלי התחלות ובלי מדרגות בחכמות, מנע זה ללמדם והזהיר עליו ואמר להפחיד אותו המשליט דעתו בהתחלות מבלי הקדמות כמו שבארנו כל המסתכל בארבעה דברים וכו'.

And the reason for this we already mentioned in the opening of this treatise. And it is because the masses can not understand those matters and they can only be taught but from one to the other through tradition. **For only a miniscule portion of the masses will learn from them, and when the fool hears, his faith become corrupt** and think they are contradictory to the truth, but in truth they are correct ... and hear from me what I understand from my thoughts from what I have seen from the words of the Sages: They understand that the account of creation [refers] to the wisdom of nature and the depths of the beginnings of reality. And by the account of the divine chariot they mean the divine wisdom which is the discussion of all reality and the reality of the Creator in his knowledge and descriptions and the necessity of all creations from Him and the angels and soul and the mind which cling to man and what will be after death. And since they are great these two disciplines, the natural and divine wisdoms they are fit to be prevented from teaching like other learned wisdoms. And it's known that every man by nature longs for all wisdom, whether they are foolish or wise, and man in any case contemplates these two disciplines at the beginning of his thought and will rule his mind over them without introductions and without steps in wisdom, they prevented it from being taught and warned about and said to frighten he who contemplate the beginning without introductions as we have explained: all who look at four things, etc.

7. Rabbi Moses Maimonides, Guide for the Perplexed 2:29, translation by Michael Friedlander

אחת מהם - זאת ההקדמה והיא שכל מה שנזכר ב'מעשה בראשית' ב'תורה' אינו כולו על פשוטו כפי מה שידמו ממנו ההמון - שאילו היה הענין כן לא היו מסתירים אותו אנשי החכמה ולא היו ה'חכמים' ממריצים מליצות בהעלימו ומניעת הסיפור בו בפני ההמון; כי הפשוטים ההם מביאים אם להפסד דמיון גדול והרכבת דעות רעות בחוק האלוק או לביטול גמור וכפירה ביסודי התורה. והנכון - לעזוב ולהרחיק בחינתם בדמיון לבד והנטיה מן החכמות ולא כמו שיעשו ה'דרשנין' והמפרשים העניים אשר יחשבו כי ידיעת פרוש המלות היא החכמה והרבות הדברים והאריכם - תוספת אצלם בשלמות. ואמנם בחינתם באמיתת השכל אחר השלמות בחכמות המופתיות וידיעת הסודות הנבואיות - הוא שבארתי פעמים בפרושנו ל'משנה'. ובבאור אמרו "מתחלת הספר ועד כאן - 'כבוד אלוקים הסתר דבר'" ואמרו זה אחר שנזכר 'ביום הששי':

הנה כבר התבאר מה שאמרנוהו; אלא כאשר חייב הענין האלוקי בהכרח לכל מי ששיג שלמות - שישפיעהו על זולתו כמו שנבאר בפרקים הבאים בנבואה אי אפשר לכל חכם שיכול להבין דבר מאלו הסודות אם מעיונו או ממורה הורה אותו מבלתי שיאמר מעט - והבאור נמנע אבל ירמוז מהם מעט. וכבר באו מן הרמיזות וההערות ההם הרבה בדברי ה'חכמים ז"ל' ליחידים מהם גם כן אלא שהם מעורבות בדברי אחרים ובדברים אחרים. ולזה תמצאני תמיד באלו ה'סתרים' - אזכור המאמר האחד אשר הוא פנת הדבר ואנייה השאר למי שראוי שיונה לו :

First, the account given in Scripture of the Creation is not, as is generally believed, intended to be in all its parts literal. For if this were the case, wise men would not have kept its explanation secret, and our Sages would not have employed figurative speech [in treating of the Creation] in order to hide its true meaning, nor would they have objected to discuss it in the presence of the common people. The literal meaning of the words might lead us to conceive corrupt ideas and to form false opinions about G-d, or even entirely to abandon and reject the principles of our Faith. It is therefore right to abstain and refrain from examining this subject superficially and unscientifically. We must blame the practice of some ignorant preachers and expounders of the Bible, who think that wisdom consists in knowing the explanation of words, and that greater perfection is attained by employing more words and longer speech. It is, however, right that we should examine the Scriptural texts by the intellect, after having acquired a knowledge of demonstrative science, and of the true hidden meaning of prophecies. But if one has obtained some knowledge in this matter he must not preach on it, as I stated in my Commentary on the Mishnah (Hagigah, 2:7), and our Sages said distinctly: From the beginning of the book to this place--after the account of the sixth day of the Creation--it is "the glory of G-d to conceal a thing" (Prov. 25:2).

We have thus clearly stated our opinion. It is, however, part of the Divine plan that every one who has obtained some perfection transmit it to some other persons, as will be shown in the chapter on Prophecy. It is, therefore, impossible for a scholar to possess knowledge of these problems, whether it be through his own researches or through his master's teaching, without communicating part of that knowledge to others; it cannot be done in clear words; it must be done sparingly by way of hints. We find in the words of some of our Sages numerous hints and notes of this kind, but mixed up with the words of others and with other subjects. In treating of these mysteries, as a rule, I quote as much as contains the principal idea, and leave the rest for those who are worthy of it.

Is the Story of Creation About Cosmology?

8. Rabbi David Tzvi Hoffman (19th century Germany), Bereishit 1:1

מכיוון שהתורה הפצה לתאר את תולדות האנושות ואת תולדות עם ישראל, שהובדל כדי להאציל מרוחו עליה, משום כך מתחילה התורה בבריאת העולם כתחילת תולדות האנושות, אבל מוסרת לנו רק את אשר חשוב הוא לתולדות האנושות בלבד. ומשום כך הכרה הוא לראות בארץ את המרכז ולמשוך את השאר לחוג התבוננותה רק במידה שיש לו זיקה לארץ. לכן אין התורה מוסרת על טיבם של עולמות אחרים, על שמש, ירח וכוכבים, ועוד פחות מזה על עולם המלאכים והרוחות. אין היא רואה בשמש ובירח אלא את המאורות, שתפקידם הוא להאיר על הארץ ולהיות לאותות ולמועדים ולימים ושנים. הכוכבים מוזכרים רק בדרך אגב, כמלווייו של הירח, כמופיעים יחד עמו בלילה ואשר הופעתם מראה על תחילת הלילה. ועוד מדגישה התורה, כי כל אשר ברא אלקים – טוב הוא, כלומר שיש בו כל הדרוש לקיום עצמי, עתה ובעתיד; ולאחר שנברא האדם, רואה אלקים כי טוב מאד הוא, כלומר לא רק מוכשר לקיים את עצמו כי אם גם ראוי לקדם את יעדו ואת תכליתו שלו, של האדם. מכאן נמצאנו למדים, כי כל הברואים – תכלית כפולה להם, תכלית עצמית מחד, ומאידך – לשמש את האדם. כוונתה של פרשת הבריאה היא ללמדנו זאת בלבד, ואין כוונתה להרצות בפנינו שיטות משיטות שונות של מדעי הטבע בדבר בריאת העולם.

אבל עם זאת מהווה התורה את מקור ההכרה הצרופה ביותר על ראשית הארץ ותולדותיה, וכל הנחותיהם של מדעי הטבע אינן יכולות להפיץ אור על תחילת העולם באותה מידה, שבה עושה זאת הפרשה הראשונה של ספר בראשית. כשם שיש בה בתורה משום מזון רוחני בשפע בשביל האדם בכל דרגות הגיל, בשביל הילד כבשביל העלם, ובשביל הגבר כבשביל הזקן – כך יש בה משום תורת אמת יחידה בשביל כל האנושות בכל שלבי התפתחותה. הזמן העתיק עם תפישתו הפשטנית בנוגע לכלל הבריאה, והזמן החדש ביותר עם הידע המתקדם, שניהם גם יחד יכולים להמצא באופן שווה בתיאורה של התורה. ביטויי התורה ניתנים לביאור בנקל לפי השיטות השונות על התהוות העולם. רק כלל אחד קובעת התורה, ואמנם כלל חשוב ביותר, בבהירות ובאופן שאינו משתמע לשתי פנים, והוא כי כל היש התהווה ברצונו ית' ומתקיים ברצונו בלבד. אכן מספרת לנו התורה גם באופן חלקי, באיזה סדר נעשו הדברים, אך – כפי שנראה להלן – אפשריות בענין זה תפישות שונות, ואכן ניתנו פתרונות שונים ביותר, בהתאם לדרגות ההשכלה השונות של הפותרים. כתופעות הטבע שנבראו על ידי ה', כן מצאה גם התגלותו את ההסברים השונים ביותר, אף כי בלתי ניתנת לשינוי היא כשלעצמה ואמת לנצח, ועוד נדון בכך בפרוטרוט להלן.

Because the Torah wanted to describe the history of mankind and the history of the people of Israel, which was separated to delegate its spirit unto it, therefore the Torah begins with the creation of the world as the beginning of human history, but gives us only what is important to human history only. And therefore, it was necessary to

see the earth as center and attract the rest to its circle of observation only to the extent that it has an affinity for the earth. Therefore, the Torah is not devoted to the nature of other worlds, to the sun, moon, and stars, much less to the world of angels and spirits. It sees in the sun and the moon as luminaries, whose function is to illuminate the earth and be signs and festivals and days and years. The stars are mentioned only incidentally, as companions of the moon, as appearing with it at night and whose appearance shows the beginning of the night. And the Torah further emphasizes that everything that G-d has created is good, that is, that it has everything necessary for self-existence, now and in the future; And after man was created, G-d sees that he is very good, that is, not only capable of sustaining himself but also worthy of advancing his destiny and the purpose, of man. From this we learn that all creatures have a dual purpose, a self-purpose on the one hand, and on the other - to serve man. **The intention of the affair of creation is to teach us this only, and it does not intend to teach us methods from various methods of the natural sciences regarding the creation of the world.**

Yet the Torah is the source of the purest recognition of the beginning of the earth and its history, and all the assumptions of the natural sciences cannot shed light on the beginning of the world to the same extent that the first episode of the book of Genesis does. Just as in the Torah there is abundant spiritual food for man at all ages, for the child as for the unseen, and for the man as for the old - **so there is in it a single doctrine of truth for all mankind at all stages of its development.** The ancient time with its simplistic conception regarding the whole of creation, and the most modern time with the advanced knowledge, both together can be found equally in the description of the Torah. The expressions of the Torah can be easily explained according to the various theories of the formation of the world. **Only one rule is determined by the Torah, and indeed a very important rule, in a clear and unambiguous way, and that is that everything is formed in His will and exists only in His will.** Indeed, the Torah also tells us in part, in what order things were done, but - as we shall see below - different conceptions are possible in this matter, and indeed very different solutions were given, depending on the different degrees of education of the solvers. Like the phenomena of nature created by G-d, His revelation also found the most varied explanations, although it is in itself unchangeable and eternal forever, and we will discuss this in more detail below.

9. Rabbi Samuel David Luzzato (19th century Italy), Introduction to Bereishit

יבינו המשכילים כי המכוון בתורה אינו הודעת החכמות הטבעיות, ולא ניתנה התורה אלא להישייר בני אדם בדרך צדקה ומשפט, ולקיים בלבם אמונת היחוד וההשגחה, כי לא לחכמים לבדם ניתנה תורה, אלא לכל העם; וכמו שענין ההשגחה והגמול לא נתבאר (ולא היה ראוי שיתבאר) בתורה בדרך פילוסופי, אבל דברה תורה עליו כלשון בני אדם (והרה אף ה' בכם {דברים ז:ד', {ויתעצב אל לבו {בראשית ו:י', {ורבות כאלה), כן ענין הבריאה איננו מסופר (ולא היה ראוי שיסופר) בתורה בדרך פילוסופי, וכמו שאמרו רז"ל להגיד כח מעשה בראשית לבשר ודם אי אפשר. לפיכך אין ראוי לתורני להוציא הכתובים ממשמעותם כדי להסכים עם החכמות הטבעיות, גם אין ראוי לחוקר שיכחיש בתורה מן השמים, אם ימצא בספוריה דברים בלתי מסכימים עם המחקר הטבעי; אבל זה וזה ראוי להם שיתבוננו בפנימיות לבב בני אדם, ובדרכי החכמה שהטבע נוהג בהם בדברו בלבם של כל אחד ואחד, לנער על פי דרכו, ולבחור בדרך אחר, ולזקן בדרך אחר, ולחזק בדרך מיוחד, ולחלש בדרך מיוחד, ולעשיר בדרך אחד, ולעני בדרך אחר, וכן לכל כתות בני אדם הטבע מדבר בלבם בדרך פרטי הראוי לאנשי הכת ההיא, ולא יגלה הטבע לשום אחת מהכתות האמת ערומה בלא מסוה ובלא לבוש; כן נותן התורה ית' (כי הקל אשר ברא את הטבע והקל אשר נתן לנו את התורה, קל אחד הוא) בדברו עם בני אדם הוצרך לדבר כפי מדרגתם ולא כפי מדרגתו ית'. והנה רצה ה' להודיע לבני אדם אחדות העולם ואחדות המין האנושי; כי הטעות בשני העינים האלה גרמה בימי קדם רעות גדולות, כי מהעדר ידיעת אחדות העולם נמשך שהיו בני אדם מאמינים מציאות אלקים פרטיים בעלי חסרון ומדות גרועות, והיו עושים מעשים רעים כדי להיות לרצון לפניהם (עייין מה שכתבתי בפרשת יתרו {שמות כ:ב' {בפסוק לא יהיה לך), ומהעדר ידיעת אחדות המין האנושי נמשך שהיו בני אומה אחת שונאים ומואסים בני אומה אחרת, והיו נוהגים עמהם בכח הזרוע, ולא במשפט ובצדקה; ושני העקררים האלה (אחדות העולם ואחדות המין האנושי) הם המכוון הכללי בספור מעשה בראשית, ופרטי הספר כוללים עוד כוונות אחרות כאשר יתבאר.

The educated will understand that what is intended in the Torah is not the teaching of natural wisdom, and the Torah was not given but to direct human beings by way of charity and justice, and to hold in their hearts the belief of oneness and providence, because not to the sages alone were given Torah, but the whole nation; And just as the matter of providence and reward will not be clarified (and should not have been clarified) in the Torah in a philosophical way, but the Torah spoke of it as the language of men (and G-d also chose you {Deuteronomy 7: 4}, and formed into his heart {Genesis 6: 6), And many such), yes the matter of creation is not narrated (and

should not have been narrated) in the Torah in a philosophical way, and as Our Sages said to say the power of action in the beginning for flesh and blood is impossible. Thus it is not proper for the educator to take the Scriptures out of their meaning in order to agree with the natural wisdoms, nor is it proper for a scholar to deny in the Torah from heaven, if he finds in her books things inconsistent with natural research; But they should look into the depths of human hearts, and the ways of wisdom which nature practices in the heart of each and every one, for the youth in his own way, and that young adult another way, and the elderly in another way, and the strong in a special way, and the weak in a special way, and rich in one way, and poor in a another way and to all sects of men nature speaks in their hearts in a private way worthy of the people of that sect. and nature will not reveal to any of the sects in a naked way, without disguise and without clothing; So too the Giver of the (because the G-d who created nature and the G-d who gave us the Torah, are one G-d) in speaking to human beings had to speak according to their rank and not according to His rank Heath. **And here G-d wanted to inform human beings of the unity of the world and the unity of the human race;** For the error in these two matters caused in ancient times great evils, for from the lack of knowledge of the oneness of the world it continued that men would believe the reality of private G-ds with flaws and bad virtues, and would do evil deeds to be willing before them (see what I wrote in Jethro {Exodus 20: 2}. } In the verse you shall not have), and from the lack of knowledge of the unity of mankind it is drawn that the members of one nation hated and abhorred the members of another nation, and were treated with force of arm, and not in judgment and in righteousness; And these two fundamentals (the unity of the world and the unity of the human race) are the general guide in the story of Genesis, and the details of the book include other intentions when it becomes clear.

10. Rabbi Shimshon Raphael Hirsch (19th century Germany), Bereishit 1:1

כך השמיענו הכתוב, שהעולם נברא יש מאין; והרי כאן היסוד לאותה הכרה, שהתורה מבקשת לנטוע בלבנו. היפוכה הוא האמונה בקדמות העולם, שהיא יסוד מוסד להכרה הקלילית עד עצם היום הזה. אולם, אין היא רק שקר מיטאפיסי, תיאור קוסמוגיני הנוגד את האמת, אלא גרוע מכך: אמונת הקדמות חותרת תחת כל מוסר, והיא כופרת בכל חירות בקל ובאדם... ואת חשכת ההכרה על הקל, העולם והאדם תאיר התורה בפתח דבריה (עי' תהלים קיט, קל): "בראשית ברא אלקים"; וכל האמור לאחר מכן תלוי ועומד במלים אלה. הכל, חומר וצורה של כל הווה, נברא על ידי בורא חפשי כל - יכול. והבורא עודנו שליט בחירות על החומר והצורה של כל הווה, על הכוחות הפועלים בחומר, על החוקים שעל פיהם הם פועלים ועל הצורות שאותם הם יוצרים. שכן, רצונו של הקל החפשי והכל - יכול - הוא שברא את החומר והפעיל בו את הכוחות הללו, הוא שהציב את החוקים, שעל פיהם יצורו צורות. וכדרך שהוא שליט בחירות על עולמו, כן השליט את האדם על עולמו הקטן; מהותו החפשיה נפח בו ניצוץ, למען ישלוט בחירות על הגוף וכוחותיו. כך ברא את האדם בצלמו, בצלם חפשי של הקל החפשי; וכצלם אלקים הניח את האדם בעולם המסור לשלטונו הכל - יכול. העולם שנברא "בראשית" איננו הטוב ביותר במסגרת הנתונים, אלא הוא העולם היחיד הטוב. עולם זה - על כל מגרעותיו המדומות - תואם את תכנית החכמה של הבורא; היה לאל ידו לברוא עולם אחר, אילו עולם אחר היה תואם את רצונו. האדם שנברא בראשית - על כל מגרעותיו המוסריות - מסוגל להשיג את השלמות המוסרית שהבורא הציב לפניו. האפשרות לחטוא היא חלק משלמותו המוסרית, - שכן היא תנאי יסוד לחירותו המוסרית. ושניהם, העולם והאדם, ישיגו את המטרה העליונה של הטוב, שלמענה נבראו שניהם: כי הקל שהציב מטרה זו להם, ברא את שניהם לאותה מטרה על - פי רצונו החפשי שאין מעצור לפניו. היה לאל ידו לברוא בריאה אחרת, עולם אחר ואדם אחר, אילו היה דבר זה מקדם את המטרה שהציב לפנייהם בחירות. In any case, "Bereishit" expresses the notion that nothing preceded G-d's creation, that the heavens and the earth came into existence solely by the creation of G-d. It is thus the creation out of nothingness that has been established, a truth that forms the cornerstone of understanding, which the doctrine of G-d wants to build up in us. The opposite, the primordially of worldly matter, which conceives the Creator only as the shaping image and which also forms the cornerstone of pagan understanding to the present day, is not just a metaphysical lie... it is the far more pernicious, all-subduing denial of all freedom in G-d and in man.... This comfortless conception of G-d, the world and humanity is immediately dispelled by the first word of the Torah of G-d, of which in truth it proclaimed: "In the beginning of all coming into existence G-d created" With this all that follows stands and falls. Everything, all material and forms, everything, has sprung from the free, almighty will of the Creator. To this day the Creator is free and dominates over the matter and form of all beings, over the forces that act upon matter, over the laws that govern them, and over the resulting forms they create; for His free, omnipotent will has indeed created the substance that infuses him with these forces, which he sets the laws according to which they make the forms. And as He ruled freely over His world, so He was also able to breathe into man the spark of His

free being, with this spark He gave freedom over his small world, the freedom over the body and its powers, and to the free image of Him. place free G-d in the world ruled by His Almighty. The world created by G-d is not the best possible, but the actual best; it corresponds, with all its apparent evil, to the wise plan of its Creator, which could have created it otherwise, if that been in accordance with His will. Man, created in the beginning by G-d, has the ability, in all his temporal shortcomings, to correspond to the highest moral perfection to the moral ideals presented to him by his Creator; the possibility of sin itself belongs to his moral fulfillment, it is indeed the basic condition of his moral freedom, and both, world and man, will achieve the highest goal of good, for which they were both created; for the G-d who set him this goal, He created both for this purpose with His almighty, unimpeded, free will. He would have created them differently if they had been more conducive to the goals set by him.

11. Bereishit 1:3-13 (JPS Tanakh 1985 translation)

ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, יְהִי אֹר; וַיְהִי-אֹר. ד וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאֹר, כִּי-טוֹב; וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים, בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם, וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה; וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר, יוֹם אֶחָד.

ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וַיְהִי מִבְדֵּיל, בֵּין מַיִם לְמַיִם. ז וַנַּעַשׂ אֱלֹהִים, אֶת-הַרְקִיעַ, וַיִּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִמַּסַּחַת לְרָקִיעַ, וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרָקִיעַ; וַיְהִי-כֵן. ח וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרָקִיעַ, שָׁמַיִם; וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר, יוֹם שֵׁנִי.

ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, יִקְוּוּ הַמַּיִם מִמַּסַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מְקוֹם אֶחָד, וַתִּרְאֶה, הַיַּבְשָׁה; וַיְהִי-כֵן. י וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אֲרֶץ, וְלַמְקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים; וַיִּבְרָא אֱלֹהִים, כִּי-טוֹב. יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזֵּרִיעַ זֶרַע, עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ, אֲשֶׁר זֶרַע-בוּ עַל-הָאָרֶץ; וַיְהִי-כֵן. יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזֵּרִיעַ זֶרַע, לְמִינֵהוּ, וְעֵץ עֹשֶׂה-פְּרִי אֲשֶׁר זֶרַע-בוּ, לְמִינֵהוּ; וַיִּבְרָא אֱלֹהִים, כִּי-טוֹב. יג וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר, יוֹם שְׁלִישִׁי.

G-d said, “Let there be light”; and there was light. G-d saw that the light was good, and G-d separated the light from the darkness. G-d called the light Day, and the darkness He called Night. And there was evening and there was morning, a first day.

G-d said, “Let there be an expanse in the midst of the water, that it may separate water from water.” G-d made the expanse, and it separated the water which was below the expanse from the water which was above the expanse. And it was so. G-d called the expanse Sky. And there was evening and there was morning, a second day.

G-d said, “Let the water below the sky be gathered into one area, that the dry land may appear.” And it was so. G-d called the dry land Earth, and the gathering of waters He called Seas. And G-d saw that this was good. And

G-d said, “Let the earth sprout vegetation: seed-bearing plants, fruit trees of every kind on earth that bear fruit with the seed in it.” And it was so. The earth brought forth vegetation: seed-bearing plants of every kind, and trees of every kind bearing fruit with the seed in it. And G-d saw that this was good. And there was evening and there was morning, a third day.

Review Questions

1. Is “Creation” the logical beginning of the Torah? Why the Torah begin with the first seven days?
2. Why did the Sages restrict the license to teach about the story of creation? What can we infer from this about the story?
3. Does the Torah have the education goal of teaching about the origin of the world? If not, what does the Torah intend to communicate in the creation story?